

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật, ngày 04/09/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 997

“BUÔNG XẢ ĐƯỢC NĂM DỤC LÀ BẬC ĐẠI TRƯỞNG PHU”

Chúng ta là người thế gian, chỉ cần chúng ta không dính nhiễm năm dục “*tài, sắc, danh, thực, thù*” thì chúng ta đã là bậc đại trưởng phu. Khi Hòa Thượng hơn 30 tuổi, Ngài đã là tam bất quản: “*Không quản tiền, không quản việc, không quản người*”. Đời sống của Ngài rất an vui, tự tại. Ngài nói: “*Chúng ta chỉ cần tận tâm tận lực, hết lòng hết dạ làm vì chúng sanh là được! Việc thành là do chúng sanh nơi đó có phước. Việc chưa thành thì do chúng sanh nơi đó chưa đủ phước*”. Cả cuộc đời Ngài luôn tận tâm tận lực vì chúng sanh lo nghĩ.

Tổ Ấn Quang dạy chúng ta: “*Đốn luân tận phận, nhàn tà tôn thành, chí tâm niệm Phật, cầu sanh Tịnh Độ*”. Chúng ta phải dốc hết trách nhiệm trong vai trò trách nhiệm của mình. Chúng ta phải làm tròn bổn phận, làm đến mức tốt nhất để có thể làm ra được biểu pháp cho chúng sanh. Ngày nay, con người chỉ truy cầu “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*ngũ dục lục trần*”, “*tham sân si mạn*”. Đời sống của Hòa Thượng là một bài pháp sống động cho chúng ta. Chúng ta phải nhìn vào tấm gương của Ngài để nỗ lực.

Chúng ta không cần phải nghe những lời đàm huyền, thuyết diệu. Chúng ta tận tâm, tận lực làm những việc thường ngày như quét nhà, tưới cây thì người khác cũng nhận thấy chúng ta làm việc rất có tâm. Có những người đứng trên giảng đường đại học giảng thao thao bất tuyệt nhưng không biết làm những việc đơn giản. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta nói chúng ta độ chúng sanh nhưng cơm chúng ta không biết nấu vậy thì chúng ta độ ai!*”. Bậc đại trưởng phu không phải là người chỉ làm những việc vĩ đại như “*dời non, lấp biển*” mà là người toàn tâm, toàn ý làm từ những việc nhỏ, những việc tiểu tiết nhất.

Chúng ta vẫn đang chìm đắm trong năm dục “*tài, sắc, danh, thực, thù*”. Những thứ này đã sai sự chúng ta, làm chúng ta điên đảo nhiều đời nhiều kiếp. Chúng ta giống như một

con gấu bông bị buộc vào cổ kéo đi. Chúng ta ngoan ngoãn bị kéo đi mà chúng ta không phản kháng vì chúng ta tưởng “*tài, sắc, danh, thực, thù*” là thật. Chúng ta tưởng rằng chúng ta có thể thỏa mãn được những dục vọng đó nhưng người muốn thỏa mãn dục vọng cũng giống như người đang uống nước biển, càng uống thì họ càng khát. Chúng ta càng uống nhiều nước biển thì họng của chúng ta càng khô và nếu uống nhiều thì chúng ta có thể chết.

Hòa Thượng nói: “***Điểm tích của nhà Nho, nhà Phật gọi người có thể khuất phục, khắc chế được những dục niệm của chính mình là đại trượng phu, đại anh hùng***”. “*Dục niệm*” là những ý niệm về “*tài, sắc, danh, thực, thù*”. Thí dụ ý niệm thèm đi ngủ chính là dục niệm. Sáng nay tôi thức dậy lúc 3 giờ 04 phút. Tôi vẫn muốn đi ngủ tiếp. Tôi đưa ra lý do là hôm qua tôi bị ho nên tôi cần ngủ nhiều hơn. Tôi đã nằm xuống rồi nhưng lại nhớ lại mình đã cam kết sau 3 giờ là phải dậy. Đó chính là khắc chế dục niệm. Đó là việc tưởng chừng rất nhỏ nhưng không nhỏ. Người xưa có câu “***Khắc niệm tác Thánh***”. “*Khắc*” là khắc chế. “*Dục*” là dục niệm. Người khắc chế được dục vọng của mình thì người đó có thể làm được thành Thánh Hiền, làm được Phật Bồ Tát.

Chúng ta tưởng rằng chúng ta muốn trở thành Thánh Hiền thì chúng ta phải làm những việc lớn lao, vĩ đại nhưng Hòa Thượng nói: “***Người khắc chế được dục niệm là người rất cừ khôi! Người bình thường không làm được mà họ làm được thì họ chính là đại anh hùng, đại trượng phu***”. Người xưa nói: “***Chiến thắng vạn quân không bằng chiến thắng chính mình***”. Nhiều người thắng được ở nơi trận mạc nhưng họ không chiến thắng được dục vọng của bản thân.

Hòa Thượng nói: “***Thánh Hiền thế gian và xuất thế gian đều làm ra tám gương tốt để chúng ta xem. Thích Ca Mâu Ni Phật đã thị hiện cho chúng ta. Ngài là một vương tử có công danh, phú quý nhưng Ngài đã xả bỏ tất cả***”.

Ngày trước, có một người học trò của Khổng Lão Phu Tử đi ra bờ suối rửa lỗ tai. Có người hỏi lý do tại sao thì ông nói: “*Tai của ta vừa nghe đến danh lợi nên ta phải đi rửa ngay!*”. Người kia đang định cho trâu uống nước ở chỗ đó thì liền dắt trâu đi vì sợ con trâu uống phải nước có vị danh lợi. Người xưa nói: “***Nhân phi nghĩa bất giao. Vật phi nghĩa bất thụ***”. Người không có đạo nghĩa thì không qua lại. Ngày nay, nhiều người vẫn tùy tiện kết bạn với người bất nhân, bất nghĩa, bất tuân. Người xưa đã dạy: “***Muốn biết một người như thế nào thì hãy nhìn vào bạn của người đó***”.

Hòa Thượng nói: **“Người thế gian truy cầu danh lợi, phú quý nhưng Thích Ca Mâu Ni Phật, các bậc Thánh Hiền thì xả bỏ những thứ đó như xả bỏ rác thải, không động tâm. Thích Ca Mâu Ni Phật xả bỏ ngôi vua, xả bỏ “năm đục sáu trần” để trải qua đời sống nửa ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm. Ngài đã làm ra tấm gương cho chúng ta”**.

Ngài Nhan Hồi, học trò của Khổng Lão Phu Tử ăn cơm bằng rá, uống nước bằng phễu tre. Mọi người nhìn thấy đời sống của Ngài Nhan Hồi rất khổ. Nhưng Khổng Lão Phu Tử nói: **“Nhan Hồi không muốn thay đổi niềm vui đó!”**. Chúng ta chỉ cần có cơm ăn, nước uống là được nhưng ngày nay, rất nhiều người mong cầu thỏa mãn đời sống vật chất. Có người phải đăng ký trước để có chỗ ngồi uống ly nước giá tiền triệu. Những thứ đó chúng ta cho cũng không cần!

Hòa Thượng nói: **“Các Ngài đã làm ra biểu pháp cho chúng ta. Đời sống của các Ngài hòa mình với đại tự nhiên nên các Ngài chân thật khỏe mạnh, tâm không buồn lo, thân không khổ vui. Đây chân thật là “Lìa khổ được vui” như trên Kinh đã nói”**. Hiện tại chúng ta không thể hòa mình với hoàn cảnh sống, chỉ cần “trái gió trở trời” là chúng ta sẽ bị ốm. Những đứa trẻ bị lạc trong rừng, sống cùng bầy dã thú nên chúng rất khỏe mạnh. Hàng ngày, chúng ta uống nhiều thuốc bổ nhưng chúng ta vẫn không khỏe.

Hòa Thượng nói: **“Phật nói lìa khổ không phải là lìa cái khổ của khổ vui, Phật nói được vui không phải cái vui của khổ vui vì cái khổ vui đó là khổ vui tương đối. Các Ngài hoàn toàn buông xả cái khổ vui tương đối đó nên các Ngài chân thật đạt được an vui. Người hiện tại không thể thể hội được điều này!”**. Cái vui của chúng ta là cái vui của khổ vui. Chúng ta chỉ vui khi chúng ta được thỏa mãn, khi không được thỏa mãn nữa thì chúng ta cảm thấy khổ. Thí dụ như chúng ta có được một ngôi nhà, chúng ta được ăn uống thì chúng ta thấy vui. Một ngày, chúng ta không có những thứ đó thì chúng ta cảm thấy khổ vô cùng. **“Lìa khổ được vui”** của nhà Phật là niềm vui không phụ thuộc bởi hoàn cảnh bên ngoài. Trong hoàn cảnh nào chúng ta cũng dâng trào niềm vui trong nội tâm. Đó là niềm vui chân thật!

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tu hành, chúng ta muốn ngay trong một đời đạo nghiệp viên thành, vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta phải chân thật nắm được niềm vui tự tại của nội tâm. Chúng ta nhất định phải nghiêm giữ năm giới, mười thiện. Chúng ta nhất định phải buông bỏ “tự tư tự lợi”**.

Hòa Thượng nhắc chúng ta phải buông bỏ **“tự tư tự lợi”** nhưng chúng ta sợ rằng chúng ta buông bỏ thì chúng ta sẽ mất. Nhưng sự thật là chúng ta càng cho đi thì chúng ta

càng có nhiều, chúng ta càng tham cầu thì chúng ta sẽ càng mất. Hòa Thượng cả một đời vì chúng sanh, Ngài càng cho đi thì tiền tài vật chất lại càng về nhiều, tiền tài vật chất càng về nhiều thì Ngài cho đi lại càng nhiều. Chúng ta cũng làm theo tấm gương của Hòa Thượng, chúng ta trồng rau sạch mang tặng, chúng ta càng tặng rau thì rau càng phát triển bạt ngàn. Hòa Thượng nói: “*Xả là đắc*”. “*Xả*” là được chứ không phải xả là mất. Chúng ta càng xả thì chúng ta càng được. Chúng ta càng được thì chúng ta càng xả. Cả đời Hòa Thượng đã làm minh chứng sống cho chúng ta!

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta khởi tâm động niệm vẫn vì mình thì chúng ta vẫn là một phàm phu mê muội, chưa giác ngộ. Người giác ngộ thì họ khởi tâm động niệm, lời nói việc làm đều vì tạo phúc cho nhân dân, an lành cho xã hội, hòa bình cho thế giới. Người chân thật, triệt để giác ngộ thì “Nhất thiết pháp vô ngã”.* “*Nhất thiết pháp vô ngã*” là chúng ta làm tất cả mọi việc nhưng không có cái ta ở trong đó. Khởi tâm động niệm, đối nhân tiếp vật của chúng ta đều vì người mà lo nghĩ.

Hòa Thượng nói: “*Người chân thật, triệt để giác ngộ họ tận tâm tận lực làm những việc có ích cho đại chúng, cho xã hội. Họ tận tâm, tận lực làm nhưng không lưu lại ấn tượng trong tâm. Chúng ta hiểu rõ đạo lý này thì chúng ta biết được chúng ta phải tu hành như thế nào. Chúng ta biết chúng ta làm thế nào để viên chứng được Vô Thượng Bồ Đề!*”.

Hòa Thượng đã tận tâm tận lực vì chúng sanh đến hơi thở cuối cùng. Khi tôi bắt đầu dịch đĩa Hòa Thượng, tôi cố gắng học theo, làm theo Ngài. Nếu Ngài có được mười phần thành tựu thì chúng ta cũng có thể có được một phần thành tựu. Chúng ta phải nỗ lực có được thành tựu để chúng ta hồi báo ân đức sinh thành của Cha Mẹ, ân đức dạy bảo của Thầy Tổ, ân đức bảo trợ của quốc gia và ân đức thành toàn của tất cả chúng sanh!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

